

Vem tar ansvar för Faluns sista naturskogar?

Naturskyddsföreningen, Nybrokyrkan och Rebellmammorna har inför valet frågat partierna hur man tänker skydda kommunens värdefulla skogar. Synen på kommunens ansvar och drivkraft skiljer sig markant. Dessutom saknas kunskap om vilka skogar som faktiskt behöver skyddas.

De kvarvarande naturskogarna och kontinuitetsskogarna i Falun tillhör kommunens mest värdefulla naturkapital. De rymmer arter, livsmiljöer och ekologiska samband som inte kan återskapas inom överskådlig tid. Men deras betydelse stannar inte vid den biologiska mångfalden. De utgör också en del av det norra barrskogsbälte som sträcker sig genom Skandinavien, Ryssland, Kanada och Alaska. Området är ett av jordens största kollager och en av planetens viktigaste naturliga kolsänkor. Forskning visar att boreala skogar spelar en avgörande roll för att binda och lagra kol och därmed motverka klimatförändringarna. [United Nations Economic Commission for Europe \[unece.org\]](http://unece.org)

Forskningen har under senare år gett allt starkare stöd för att just naturskogar och äldre skogar har ett särskilt högt värde för klimatet. En ny svensk studie visar att naturskogar lagrar omkring 83 procent mer kol än de brukade skogar som ersätter dem. Den största skillnaden finns i marken, där stora mängder kol byggts upp under lång tid och fortsätter att inlagras. Forskarna drar slutsatsen att bevarande av naturskogar kan ge betydligt större klimatnytta än vad som tidigare antagits. [The conversation](#)

Vår utgångspunkt är därför att skyddet av naturskogar inte bara är en naturvårdsfråga utan också en klimatfråga. Om kommunen vill bidra till ett levande skogslandskap, en rik biologisk mångfald och ett stabilt klimat måste de återstående naturskogarna och kontinuitetsskogarna bevaras.

Kommunen har visserligen begränsad rådighet över större delen av skogsmarken inom sitt geografiska område. Men den kan inventera, samordna, påverka, bilda naturreservat, arbeta med naturvårdsavtal och föra en aktiv dialog med markägare och myndigheter. Frågan är därför om kommunen är beredd att använda sin organisatoriska tyngd för att driva på andra aktörer som staten, näringslivet och privata skogsägare.

Idag är kunskapsunderlaget om vilka skogar som bör prioriteras för skydd otillräckligt. Utan denna kunskap riskerar skyddsarbetet att bli osammanhängande och beroende av tillfälligheter. I vår granskning av partierna har vi därför efterfrågat hur man ser på en systematisk inventering och kartläggning av kommunens kvarvarande naturskogar och kontinuitetsskogar. I de flesta partisvar speglas en omedvetenhet om frågans betydelse.

Bland de partier som svarat på enkäten är det **Miljöpartiet** som tydligast presenterar en sammanhållen strategi. Partiet kombinerar planeringsverktyg, skydd av kommunal mark, ekonomiska resurser för reservatsbildning och naturvårdsavtal samt samverkan med både privata markägare och ideella naturvårdsorganisationer. Framför allt ser Miljöpartiet kommunen som en aktiv processledare.

Centerpartiet betonar samverkan, dialog och respekt för äganderätten, men lämnar samtidigt frågan om hur skyddet ska säkerställas när frivilliga lösningar inte räcker.

Socialdemokraterna har ett tydligt engagemang för tätortsnära natur och rekreationsskogar, men förlitar sig på staten och andra aktörer för hur skyddet av natur- och kontinuitetsskogar ska utvecklas.

Vänsterpartiet ser behovet av konkreta förändringar i skogsbruket, men utvecklar inte hur kommunen ska arbeta med privata markägare och andra aktörer.

Kristdemokraterna uttrycker en positiv grundinställning men beskriver inte hur kommunen ska organisera och driva det långsiktiga arbetet för skydd av skogar med höga naturvärden.

Moderaterna skiljer ut sig genom att inte vilja ta egna initiativ utan förlitar sig istället på att omvärlden tar initiativ.

Liberalerna och Sverigedemokraterna har inte besvarat enkäten. Det gör att deras syn på kommunens ansvar för Faluns mest värdefulla skogar bara är känd för dem själva.

Partierna säger alltså att värdefulla skogar ska bevaras. Men förvånansvärt få har formulerat en tydlig strategi för hur det ska ske. Utan politisk vilja riskerar skyddet att grundas på tillfälligheter. Och utan aktivt kommunalt ledarskap riskerar de mest värdefulla skogarna att försvinna innan de ens har identifierats.